

МІНІСТЕРСТВО ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ
АКАДЕМІЯ ДЕРЖАВНОЇ ПЕНІТЕНЦІАРНОЇ СЛУЖБИ

ПРОГРАМА

ДОДАТКОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ З КРИМІНОЛОГІЇ

для осіб, які вступають на основі здобутого ступеня (освітньо-кваліфікаційного рівня) вищої освіти бакалавр з іншої спеціальності для вступу на навчання на другому (магістерському) рівні вищої освіти з галузі знань 26 «Цивільна безпека» за спеціальністю 262 «Правоохоронна діяльність»

Розглянуто та схвалено
на засіданні вченої ради Академії
«12» травня 2022 року, протокол № 7

Чернігів – 2022

Фахове вступне випробування з «Кримінології», форма перевірки загальнотеоретичних знань про злочинність та її запобігання претендентів на вступ до магістратури Академії Державної пенітенціарної служби на базі ступеня вищої освіти «бакалавр», «спеціаліст», «магістр» з іншої спеціальності (напряму).

Фахове вступне випробування є важливим компонентом у відборі кандидатів до навчання в магістратурі і повинно показати знання теоретичного матеріалу, наукових робіт провідних учених України і зарубіжжя, навички практичної роботи в галузі юриспруденції, знання законодавства. Необхідність цих знань, вмінь ними користуватися в діяльності юриста-практика є особливо актуальним у сучасний період реформування правової системи в нашій країні.

Мета програми – допомогти кандидатам до вступу в магістратуру Академії Державної пенітенціарної служби систематизувати раніше отримані знання та зорієнтуватись в обсязі та характері знань, які вони повинні будуть продемонструвати під час фахового вступного випробування.

Зміст програми відображає, з одного боку, нерозривний зв'язок злочинності та її запобігання, особливо з точки зору їх еволюції.

Претенденти до вступу повинні творчо підійти до оволодіння знаннями кожної теми. Аналізувати різноманітні підходи до профілактики та запобігання злочинності обґрунтовувати своє бачення проблем злочинності. Рекомендується звернути увагу на додаткові літературні джерела, як монографічні, так і періодичні видання.

В процесі випробування кандидат на вступ в магістратуру повинен показати :

- високий теоретичний рівень знань основних проблем кримінології як науки;
- уміння вільно орієнтуватися в понятійному кримінологічному апараті;
- навички проведення кримінологічних досліджень.

1. ОСНОВНІ ТЕРМІНИ ДИСЦИПЛІНИ

Кримінологія - це самостійна теоретико-прикладна суспільна наука про злочинність, ширше - про природу, сутність, закономірності виникнення, суспільного прояву та запобігання злочинності.

Злочинність – це історично обумовлене і мінливе соціальне явище, яке проявляє себе у виді множинності кримінальних правопорушень, має територіально-часовий та кількісно-якісний вимір.

Рівень злочинності – це фіксована в абсолютних величинах кількість зареєстрованих кримінальних правопорушень і осіб, які їх вчинили, в країні цілком чи в окремих її регіонах за певний період часу (зазвичай за рік).

Коефіцієнт злочинності – математичний підрахунок кількості зареєстрованих кримінальних правопорушень або виявлених злочинців на прийняту в науці «одиницю» населення: 10 тис. чи 100 тис. (в залежності від усього населення регіону).

Структура злочинності - це групування кримінальних правопорушень і осіб, які їх вчинили, за певними їх якісними ознаками для установаження найбільш характерних рис з метою подальшого виявлення і вивчення взаємозв'язків між структурними підрозділами.

Динаміка злочинності – це зміна усіх її показників у цілому або їх елементів протягом певного часу.

Характер злочинності (від гр. риса, особливість) - це питома вага тяжких і особливо тяжких злочинів і суспільна небезпека осіб, які їх вчинили, до загальної кількості зареєстрованої злочинності і злочинців.

Географія злочинності - кількісно-якісний показник, який характеризує територіальну розповсюдженість і якісну відмінність чи схожість її основних показників.

Ціна злочинності – це кількісно-якісний показник тієї шкоди і витрат суспільства, які є наслідком її злочинних проявів.

Латентна злочинність - це не виявлені та з інших причин невідомі правоохоронним і судовим органам кримінальні правопорушення, відомості про які не знаходять відображення в офіційній кримінально-правовій статистичній звітності.

Причини злочинності – це ті чинники, які породжують злочинність, як свій наслідок.

Умови злочинності - це ті чинники, які безпосередньо не породжують злочинність, але “відкривають шлях” для дії причин, полегшують настання суспільно небезпечних наслідків.

Особа злочинця - це сукупність соціально-психологічних властивостей і якостей людини, які є причинами і умовами вчинення кримінальних правопорушень.

Кримінологічна віктимологія – це система знань про жертв кримінальних правопорушень, закономірності та чинники їх поведінки, типові ситуації, що призводять до злочинних посягань, а також заходи віктимологічного запобігання.

Жертва злочину - це людина чи спільність людей у будь-якій формі їх інтеграції, яким безпосередньо або опосередковано заподіяна злочином шкода.

Віктимність - це підвищена здатність особи в силу моральних і фізичних властивостей ставати жертвою кримінального правопорушення за певних обставин.

Віктимна поведінка - це вчинки або дії у конкретних ситуаціях, що впливають на мотивацію та рішення злочинців, а також об'єктивно створюють небезпеку заподіяння шкоди діючому суб'єкту.

Віктимологічне запобігання - це самостійний напрям запобігання злочинності, що охоплює комплекс заходів та діяльність, спрямовану на зниження рівня групової (масової) та індивідуальної віктимності, а також зменшення кількості жертв кримінальних правопорушень у суспільстві.

Суїцид – це навмисне заздалегідь обдумане позбавлення себе життя, один з видів насильницької смерті.

Парасуїцид - це невдала спроба самогубства.

Загальносоціальне запобігання злочинності - це насамперед комплекс перспективних соціально-економічних і культурно-виховних заходів, спрямованих на подальший розвиток та вдосконалення суспільних відносин і усунення або нейтралізацію разом з тим причин та умов злочинності.

Спеціально-кримінологічне запобігання — це сукупність заходів боротьби зі злочинністю, змістом яких є різноманітна робота державних органів, громадських організацій, соціальних груп і громадян, спрямована на усунення причин та умов, що породжують і сприяють злочинності, а також недопущення вчинення кримінальних правопорушень на різних стадіях злочинної поведінки.

Індивідуальне запобігання кримінальним правопорушенням — це різновид запобігання злочинності щодо конкретної особи.

Кримінологічна профілактика — це сукупність заходів щодо завчасного виявлення та усунення негативних явищ, які виникли чи можуть виникнути і детермінувати злочинність або її окремі види.

2. ЗМІСТ ПРОГРАМИ ФАХОВОГО ВСТУПНОГО ВИПРОБУВАННЯ.

Тема 1. Поняття, предмет і система кримінології

Поняття кримінології як соціально-правової науки, її предмет: злочинність, причини та умови, що її обумовлюють, особа злочинця, жертва кримінального правопорушення, засоби запобігання кримінальним правопорушенням. Завдання та функції кримінології. Теоретичне та практичне значення науки кримінології. Система кримінології: зміст загальної та особливої частини.

Місце кримінології в системі наук. Зв'язок кримінології з філософією, соціологією, економікою, демографією, психологією, педагогікою, статистикою, наукою управління. Кримінологія та правові науки: взаємозв'язок кримінології з кримінальним, кримінально-процесуальним, кримінально-виконавчим, адміністративним правом, іншими правовими науками, а також спеціальними дисциплінами, що вивчаються в навчальних закладах юридичного профілю.

Проблеми і завдання сучасної української кримінології. Проблема злочинності як основна перешкода на шляху гармонійного розвитку сучасного українського суспільства та побудови соціальної й правової держави. Сучасні підходи до осмислення проблеми особи злочинця, детермінації та механізму злочинних проявів.

Тема 2. Історія розвитку кримінологічної науки.

Зародження кримінологічної думки. Примітивні та теологічні погляди на злочинність, злочинця і причини, які обумовлюють порушення певних норм поведінки (Ф. Аквінський, Мартін Лютер).

Виникнення кримінології як науки. Кримінологічні погляди соціалістів-утопістів XVI-XVII століть (Т. Мор, Кампанелла, Ж. Мольєр), філософів-просвітителів XVII-XVIII століть (Ч. Беккарія, Жан-Жак Руссо, Ш. Монтеск'є, Вольтер).

Класичний напрям (школа) кримінології. Інтелект і свідомість людини – основа, фундамент, на якому ґрунтується пояснення її індивідуальної та суспільної поведінки (Ч. Беккарія, Ієремія Бентам, А. Фейєрбах, М. Таганцев, О. Кістяківський, Н. Сергєєвський).

Антропологічний напрям (школа) кримінології. Злочинність є не що інше, як природний біологічний феномен, а конкретний злочинець – це злочинний генотип (Ч. Ломброзо, Р. Гарофало, М. Неклюдов, А. Лихачов, П. Тарнавська, В. Чиж).

Соціологічний напрям (школа) кримінології. Залежність злочинності від соціального середовища. Злочинцем не народжуються, ним стають під впливом негативного середовища (Ж. Кетле, Г. Тард, А. Геррі).

Стан та розвиток кримінології в 20-30-ті роки ХХ ст. Перші кримінологічні кабінети з вивчення злочинності і злочинця (М.М. Гернет, А.А. Жижилєнко, М.Н. Ісаєв, С.В. Познішев, М.М. Полянський, Є.П. Френкель, Н.П. Паше-Озерський, М.А. Чельцов-Бебутов та ін.).

Розвиток кримінології в 60-ті роки та її сучасний стан. 1963 р. – створення Всесоюзного інституту з проблем вивчення причин і розробці заходів попередження злочинності. Визначення поняття та загальних проблем злочинності (А.А. Герцензон, А.І. Долгова, І.І. Карпець, Н.Ф. Кузнєцова). Особа злочинця (А.І. Алексєєв, Ю.М. Антонян, А.Ф. Зелінський). Віктимологічні проблеми злочинності (П.С. Дагель, Д.В. Рівман, Л.В. Франк). Концепція попередження злочинності та окремих її видів (І.А. Аванєсов, А.П. Закалюк, В.К. Звірбуль, А.Е. Жалінський).

Сучасний етап розвитку кримінології в Україні. Суспільство зіткнулося з розширеним відтворенням злочинної поведінки, самодетермінацією злочинності (В.В. Голіна, І.М. Даньшин, О.М. Джужа, А.П. Закалюк, А.Ф. Зелінський, А.Н. Костенко, І.П. Лановенко, І.К. Туркевич та ін.).

Тема 3. Поняття злочинності та її основні характеристики

Поняття злочинності. Основні ознаки злочинності: соціально-правове явище, історична обумовленість, мінливість, суспільна небезпечність, відносна масовість і регулярність, стійкість, самодетермінація.

Злочинність як статистична сукупність.

Кількісні та якісні характеристики злочинності. Стан, рівень злочинності (загальний і спеціальний коефіцієнти, коефіцієнт злочинної активності), структура, питома вага окремих видів злочинності. Динаміка злочинності й фактори, що на неї

впливають. Географія злочинності, обставини, які її обумовлюють. Злочинність і кримінальне правопорушення, їх взаємозв'язок.

Поняття латентної злочинності, її види та методи оцінки.

Стан і тенденції злочинності на сучасному етапі розвитку суспільства. Професіоналізм, організованість, особлива зухвалість і жорстокість, застосування зброї і технічних засобів, ріст злочинності у сфері економіки, проти особистого майна громадян, злиття вітчизняної та закордонної злочинності. Соціальні наслідки злочинності.

Тема 4. Причини та умови злочинності

Поняття причин та умов злочинності в кримінології. Філософське обґрунтування причинно-наслідкового зв'язку, закони його розвитку. Поняття кримінологічної детермінації. Протиріччя (суперечності) соціального, економічного, політичного, морального, управлінського характеру розвитку суспільства як джерела злочинності.

Класифікація причин та умов злочинності. Причини та умови, що властиві всій злочинності, її видам, окремому кримінальному правопорушенню. Об'єктивні й суб'єктивні, зовнішні та внутрішні, головні й другорядні, корінні та некорінні причини і умови злочинності. Недоліки в організації управління економікою, їх криміногенне значення. Недоліки в діяльності правоохоронних органів у боротьбі зі злочинністю.

Тема 5. Кримінологічне вчення про особу злочинця

Поняття особи злочинця, обсяг, межі та способи її вивчення в кримінології. Соціологічна та правова характеристика особи злочинця. Особа злочинця та суміжні поняття.

Основні ознаки кримінологічної характеристики особи злочинця: соціально-демографічні, кримінально-правові, соціальні ролі і статуси, морально-психологічні властивості й особливості, ціннісні орієнтації. Сукупність ознак, що утворюють структуру особи злочинця.

Взаємодія соціального і біологічного в особі злочинця. Біологічні зачатки в особі і соціальне середовище як передумова розвитку її соціальних якостей.

Типологія і класифікація злочинців. Кримінологічна характеристика основних типів злочинців. Критерії класифікації злочинців та її значення для кримінологічної профілактики.

Тема 6. Віктимологія як наука про жертву кримінального правопорушення.

Поняття віктимології. Теоретичні питання її виникнення. Становлення віктимології як науки. Поняття віктимності та віктимізації. Жертва кримінального правопорушення, її «вина», відшкодування збитків. Зв'язок «злочинець – жертва» як відношення, ситуація, становище.

Поняття особи потерпілого та її кримінологічне значення. Жертва і потерпілий від кримінального правопорушення. Підходи до класифікації потерпілих від кримінального правопорушення. Класифікація поведінки жертви кримінального правопорушення. Віктимологічне запобігання.

Поняття суїцидальної поведінки. Проблеми суїциду в Україні та інших державах. Механізм суїцидальної поведінки.

Тема 7. Теорія запобігання злочинності

Поняття запобігання кримінального правопорушення. Цілі, завдання, функції та межі запобігання.

Система запобіжної діяльності. Законодавчі, спеціальні та загальні суб'єкти запобігання та їх відмінність один від одного.

Правові та організаційні основи запобіжної діяльності.

Класифікація запобіжних заходів. Загальносоціальні та індивідуальні заходи запобігання кримінальним правопорушенням. Методи та форми запобіжної діяльності правоохоронних органів.

Тема 8. Організація та методи розробки (складання) кримінологічних прогнозів та планів

Методи розробки кримінологічного прогнозу злочинності. Метод екстраполяції. Метод моделювання.

Організація і методики складання індивідуального прогнозу злочинної поведінки та відповідних до нього запобіжних заходів.

Організація розробки та здійснення комплексного плану запобігання злочинності. Практичні питання організації підготовки, формування та забезпечення реалізації комплексного плану запобігання злочинності на прикладі проведення цієї роботи на рівні міста (адміністративного району).

Тема 9. Злочинність у зарубіжних країнах, концепції її детермінації та запобігання

Характеристика рівня, динаміки і структури злочинності в зарубіжних країнах. Основні показники, характер і тенденції злочинності у розвинутих країнах: США, Великобританії, Франції, Німеччині, Японії.

Характеристика причин злочинності в зарубіжних країнах та їх особливості.

Історичні аспекти зарубіжних концепцій причин злочинності.

Природа і закономірності причин злочинності та їх пояснення в зарубіжній кримінології. Біологічний напрям пояснення причин злочинності. Біологічні і біосоціальні теорії та їх представники. Соціологічні школи зарубіжної кримінології. Соціологічний напрям пояснення причин злочинності. Історія розвитку наведених напрямів.

Тема 10. Міжнародне співробітництво у галузі боротьби зі злочинністю

Основні напрямки та форми міжнародного співробітництва в боротьбі зі злочинністю. Міжнародні договори як правова основа співробітництва держав в боротьбі зі злочинністю.

Міжнародна організація кримінальної поліції.

Тема 11. Кримінологічна характеристика окремих видів кримінальних правопорушень

Кримінологічна характеристика та профілактика негативних соціальних явищ, пов'язаних зі злочинністю. Поняття пияцтва, алкоголізму, наркоманії, токсикоманії, проституції і СНІДу. Соціальні та медичні аспекти названих фонових явищ. Кримінально-правова оцінка фонових явищ. Наркотики рослинного та хімічного походження. Особливості кримінологічної характеристики осіб, які зловживають алкоголем та наркотиками, хворих на СНІД та повій. Причини та умови виникнення та існування фонових явищ на сучасному етапі розвитку суспільства. Основні напрями запобігання фоновим явищам. Нормативні акти, які регламентують цю діяльність.

Кримінологічна характеристика та попередження загальнокримінальної корисливої злочинності. Кримінологічна характеристика кримінальних правопорушень проти власності. Кримінальні правопорушення проти власності корисливого та корисливо-насильницького характеру. Особливості характеристики цих кримінальних правопорушень у сучасних умовах (час, місце, предмет, спосіб, мотиви, групова злочинна поведінка). Характеристика осіб, які вчиняють кримінальні правопорушення проти власності громадян, державної та колективної власності. Причини та умови вчинення кримінальних правопорушень проти власності. Недоліки в діяльності правоохоронних

органів із попереджень цього виду кримінальних правопорушень. Основні напрями попередження кримінальних правопорушень проти власності.

Кримінологічна характеристика та запобігання кримінальних правопорушень, вчиненим з необережності. Поняття необережної злочинності. Особливості її кримінально-правової характеристики. Кримінологічна характеристика необережної злочинності. Особа необережного злочинця. Особливості причин та умов, що детермінують необережну злочинність. Основні напрями запобігання необережним злочинам.

Рекомендована література

Нормативні джерела:

1. Конституція України: станом на 1 верес. 2016 р.: відповідає офіц. тексту. Харків: Право, 2016. 82 с.
2. Конвенція про захист прав людини і основоположних свобод: Рада Європи; Конвенція, Міжнародний документ від 4 листопада 1950 р. // *Голос України*. 2001. 10 січня. № 3. 10
3. Кримінальний кодекс України: Закон України від 05.04.2001 р. № 2341-III. *Відомості Верховної Ради України*. 2001. № 25–26. Ст. 131.
4. Про вдосконалення координації діяльності правоохоронних органів по боротьбі з корупцією та організованою злочинністю: Президент України; Указ від 12 лютого 2000 року. *Офіційний вісник України*. 2000. № 7. Ст. 267.
5. Про організаційно-правові основи боротьби з організованою злочинністю: Закон України від 30 червня 1993 р. *Відомості Верховної Ради України*. 1993. № 35. Ст. 358.

Базова література:

1. Закалюк А. П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: У 3 кн. – Кн. 1: Теоретичні засади та історія української кримінологічної науки. Київ: Видавничий Дім "Ін Юре", 2007. 424 с.
2. Закалюк А. П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: У 3 кн. – Кн. 2: Кримінологічна характеристика та запобігання вчиненню окремих видів злочинів. – К.: Видавничий Дім "Ін Юре", 2007. 712 с.
3. Закалюк А. П. Курс сучасної української кримінології: теорія і практика: У 3-х кн. – Кн. 3: Практична кримінологія. – К.: Видавничий Дім "Ін Юре", 2008. 320 с.
4. Кримінологія: Навч. посібник / Іванов Ю.Ф. за заг. ред. Джузи О.М. Київ: Вид. ПАЛИВОДА А.В., 2008. 292 с.
5. Боднар І.В., Царюк С.В. Кримінологія (альбом схем). Чернігів: ЧЮК ДДУПВП, 2008. 86 с.
6. Кримінологія: навч.-метод. комплекс («бакалавр»). Київ: МВС України. НАВС.ННПКМ. Каф-ра кримінології та кримінально-виконавчого права. 2010. 52 с.
7. Голіна В.В., Головкін Б.М., Валуйська М.Ю., Лисодед О.В. Кримінологія: Загальна та Особлива частини: підручник. Харків: Право, 2014. 460 с.
8. Дрьомін В.М., Мандриченко Ж.В., Мельничук Т.В., Стрелковська Ю.О., Марчук А.І., Ізовіта А.М., Ілько С.А., Федчун Н.О., Цитряк В.Я. Кримінологія: навчально-методичний посібник. Одеса: національний університет «Одеська юридична академія», 2015. 144 с.
9. Литвинова О. М. Кримінологія. Академічний курс. Київ: Видавничий дім «КОНДОР», 2018. 588 с.
10. Бабенко А.М., Бусол О.Ю, Костенко О.М. Кримінологія: підручник. Харків: Право, 2018. 416 с.

11. Денисов С. Ф., Денисова Т. А., Кулик С. Г., Шеремет. О. С.. Кримінологія. Загальна частина: альбом схем. Чернігів: ПАТ «ПВК «Десна», 2015. 658 с.

Додаткова

1. Андрушко А.В. Геронтологічна злочинність: кримінологічна характеристика, детермінація та запобігання: монографія. Ужгород: Ліра, 2011. 246 с.
2. Бандурка О. М. Особистість, суспільство, закон: психологічні проблеми та шляхи їх розв'язання: тези доп. Міжнар. наук.-практ. конф., присвяченої пам'яті проф. С. П. Бочарової (м. Харків, 30 берез. 2017 р.). Харків: ХНУВС, 2017. С. 143-145.
3. Бандурка О.М. Роль і значення інтуїтивного пізнання у кримінології. *Вісник Кримінологічної асоціації України*. 2017. № 1 (15). С. 30-38.
4. Бандурка О. М. Про критерії оцінки заходів протидії корупції. Кримінально-правові та кримінологічні засади протидії корупції: зб. тез доп. V Міжнар. наук.практ. конф. (м. Харків, 31 берез. 2017 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ ; Кримінол. асоц. України. Харків: ХНУВС, 2017. С. 15-17
5. Беккариа, Чезаре О преступлених и наказаниях : пер. с итал. Київ: Ин Юре, 2014. 240 с.
6. Блажівський Є.М. Моніторинг протидії злочинності в Україні : монографія. Харків: ХНУВС. 2013. 370 с.
7. Бойко О. П. Особливості розмежування і використання термінів «попередження», «профілактика», «запобігання» та «припинення» злочинів. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. Дніпропетровськ, 2011. № 2(54). С 345–351.
8. Бутузов В.М. Протидія комп'ютерній злочинності в Україні (системно-структурний аналіз): монографія. Київ: КИТ, 2010. 405 с.
9. Васенко В. К. Боротьба з легалізацією (відмиванням) незаконно отриманих грошей. *Право і безпека*. № 2(44). Харків. 2012. С. 89–93.
10. Головкін Б. Типологія корисливих насильницьких злочинців. *Право України*. 2010. № 7. С. 144–150.
11. Горбань А. Сучасний стан кримінології як науки. *Вища школа*. 2012. № 8. С. 37–41.
12. Гритенко О. А. Правопорушення в жіночих кримінально-виконавчих установах мінімального рівня безпеки: деякі соціально-правові аспекти. *Південноукраїнський правничий часопис*. № 4/2006. Одеса, 2006. С. 85–88.
13. Гула Л. Ф. Характеристика лідерів злочинного середовища. *Львівський ДУВС. Вісник*. Серія юридична. Вип. 1(2)/2011. С. 286–292.
14. Веприцький Р. С. Методологія дослідження феноменології злочинності. *Вісник Кримінологічної асоціації України*. 2017. № 1 (15). С. 67-74.
15. Гладкова Є.О. Особа злочинця, що вчиняє насильницькі злочини проти працівників ОВС. *Право і суспільство*. 2012. № 6. С. 166-170.
16. Голіна В.В. Поняття і структура спеціально-кримінологічного запобігання злочинності. *Правова система України: історія, стан та перспективи* : у 5 т. Харків: Право, 2008. Т.5: Кримінально-правові науки. Актуальні проблеми боротьби зі злочинністю в Україні / за заг. ред. В. В. Сташиса. 840 с
17. Давиденко М.Л. Про показники та тенденції злочинності в Україні. *Науковий вісник Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ*. Дніпропетровськ, 2011. № 3(55). С. 179–184.
18. Давидова Т.О. Новаційні норми у протидії корупції в Україні. *Бизнес и безопасность*. 2013. № 3. С. 9–11.
19. Денисов С.Ф. Злочинна і пенітенціарна субкультура та її деструктивний вплив на формування поведінки молоді. *Держава та регіони*. Сер. Право. Вип. 3, 2012. С. 105–109.

20. Джужа А.О. Кримінально-правові та кримінологічні засади запобігання злочинам проти статевої недоторканності дитини: монографія. Київ: НАВС, 2013. 193 с.
21. Джужа А.О. Джужа О.М. Аналіз чинників, що впливають на віктимність в умовах глобалізації. *Науковий вісник НАВС*. Київ. 2012. Вип. 5(84). С. 9–15.
22. Джужа О.М. Запобігання злочинам, пов'язаним з сексуальним насильством : монографія. Київ: Атіка, 2009. – 239 с.
23. Джужа О.М. Негативний вплив нових факторів навколишнього природного середовища на насильницькі правопорушення. *Науковий вісник НАВС*. Київ., 2012. Вип. 2(81). С. 3–9.
24. Джужа О.М., Василевич В.В., Кулик О.Г. Основні показники злочинності: міжнародний і вітчизняний досвід. *Вісник Верховного Суду України*. 2012. № 1. С. 37–42.
25. Женунтій В.І. Незаконне культивування наркотиковмісних рослин: кримінально-правовий та кримінологічний аспекти, запобігання: монографія. Донецьк: В-во «Вебер» Донецька філія, 2009. 220 с.
26. Ключев М.М. Запобігання злочинності: монографія. Київ: КИТ, 2010. 208 с.
27. Коваленко В.В. Запобігання катуванням: монографія. Київ: Атіка, 2010. 159 с.
28. Ковалик І.М. Поведінка жертви насильницького злочину в механізмі злочинної поведінки. *Науковий вісник НАВС*. Київ. 2012. Вип. 2(81). С. 88–91.
29. Ковалик І.М. Поведінка жертви насильницького злочину в механізмі злочинної поведінки. *Науковий вісник НАВС*. Київ., 2012. Вип. 2(81). С. 88–91.
30. Колб О.Г. Організація індивідуального запобігання злочинам у кримінально-виконавчій установі : монографія. Луцьк, 2007. 513 с.
31. Колб О.Г. Установа виконання покарань як суб'єкт профілактики злочинів: монографія. Луцьк: Вежа, 2006. 462 с.
32. Коломієць О.О. Проблеми протидії розкраданню бюджетних коштів. *Науковий вісник КНУВС*. Київ., 2010. Вип. 3(70). С. 19 –28.
33. Кондратішина В.В., Мирончук С.М. Організація профілактики злочинів у місцях позбавлення волі. *Актуальні питання реформування правової системи України*. Т. 2. Луцьк, 2006. С. 172–176.
34. Користін О.Є. Актуалізація економічної кримінології. *Науковий вісник НАВС*. Київ., 2011. Вип. 1(74). С. 145–151.
35. Корнякова Т.В. Кримінологічні засади запобігання органами прокуратури злочинам проти довкілля. Київ: ІнЮре, 2011. 407 с.
36. Коруля І. В. Міліція в механізмі протидії корупції : монографія. Київ: ІнЮре. 2013. 245 с.
37. Ревак І.О. Корупція: теоретико-методологічні засади дослідження: монографія. Львів: ЛьвДУВС. 2011. 219 с.
38. Литвинов О.М. Сучасні проблеми управління профілактикою злочинів в Україні : монографія. Херсон: ОЛДІ-плюс, 2003. 312 с.
39. Онищенко Ю.М., Петров К.Е. Кобзев І.В. Протидія злочинам, що вчиняються за допомогою методів соціальної інженерії в інтернеті. *Право і безпека*. 2017. № 1 (64). С. 63-68.
40. Орлов Ю. В. Кримінологічний аналіз проекту закону України «Про пенітенціарну систему». *Право і безпека*. 2017. № 1 (64). С. 68-73
41. Олішевський О. В. Інформація, що містить пропаганду війни: кримінально-правовий та кримінологічний аспекти. *Вісник Кримінологічної асоціації України*. 2017. № 1 (15). С. 117-125.
42. Орлов Ю. В. Кримінально-правові та кримінологічні засади визнання Україною юрисдикції Міжнародного кримінального суду. *Вісник Кримінологічної асоціації України*. 2017. № 1 (15). С. 126-136.

43. Фріс П. Л. Політика у сфері боротьби зі злочинністю (загальні питання). Політика у сфері боротьби зі злочинністю України: теоретичні та прикладні проблеми: монографія. Харків: Юрид. ін-т Прикарпат. нац. ун-ту ім. Василя Стефаника, 2016. С. 10–24.
44. Шевчук Т. А. Віктимологічні особливості жінок, які стали жертвами втягнення в заняття проституцією. *Вісник Кримінологічної асоціації України*. 2017. № 1 (15). С. 109-116.

Інформаційні ресурси в Інтернеті

Бібліотека ім. В.І. Вернадського: веб-сайт. URL: <http://www.nbuv.gov.ua> (дата звернення 30.05.2022).

Верховна Рада України: веб-сайт. URL: <http://zakon.rada.gov.ua> (дата звернення 30.05.2022).

Верховний Суд України: веб-сайт. URL: <https://supreme.court.gov.ua/supreme/> (дата звернення 30.05.2022).

Європейський Суд з прав людини: веб-сайт. URL: http://www.coe.int/t/r/human_rights_court (дата звернення 30.05.2022).

Єдиний державний реєстр судових рішень: веб-сайт. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Page/2> (дата звернення 30.05.2022).

Міністерство внутрішніх справ України: веб-сайт. URL: <https://mvs.gov.ua/> (дата звернення 30.05.2022).

Міністерство юстиції України: веб-сайт. URL: <http://www.minjust.gov.ua> (дата звернення 30.05.2022).

Національна поліція України: веб-сайт. URL: <https://www.npu.gov.ua/> (дата звернення 30.05.2022).

Офіс Генерального прокурора України: веб-сайт. URL: <http://www.gp.gov.ua> (дата звернення 30.05.2022).

Судова влада України: веб-сайт. URL: <http://www.scourt.gov.ua> (дата звернення 30.05.2022).